

האזר השבועי

שיעורו השבועי
של מרן ראש הישיבה המקובל הצדיק
רבנו בנימו ישיבך שמואל'י שליט"א

גליון מס' 145
פרשת בראשית התשפ"ז

האזר של שבת בראשית הצבא האמיתי הם לומדי התורה - בלא תורה אין עולם

שבעים פרים בסוכות ופר אחד בשמיני עצרת • 20 דקות של תורה • לרקוד עם התורה • הכינור ה-15 בפילהרמונית • תורה של "הים הגדול" • סוכות בנהר שלום • ערב ר"ח חשוון • שבת בראשית עם רשב"י • ללמוד ולהבין את התורה מבראשית • מעלת לימוד הבן איש חי • ההכנות לשולחן שבת • משה רבנו קם לתחייה • מדוע חשוון נקרא "מר" • "לילות הזהב" בפתחנו • כוחו של ספר בראשית • האור הגנוז • הציור של הבבא מאיר • 15 דקות עם נשיא ארה"ב • הכל כתוב בתורה • לומדי התורה מחזיקים את העולם.

מהשפע הזה לא יונקים עמים אחרים, חוץ מישראל לבדם - ובגין כך כתיב עצרת תהיה לכם, לכם ולא לשאר עמין - ולכן היום הזה נקרא "עצרת תהיה לכם" לכם ולא לשאר עמים.

אמריקה, סעודיה, מאיפה יש להם?

במשך שבעת ימי חג הסוכות קראנו בתורה על הקרבת 70 פרים סך הכל, כי כשבית המקדש היה קיים, היו מקריבים שבעים פרים בשבעת ימי סוכות. ואומרים רבותינו ש-70 פרים הם כנגד 70 אומות העולם: 35 אומות של ישמעאל ו-35 אומות של עשיו. סך הכל 70 אומות.

ומה הענין להקריב בשביל אומות העולם? כי עם ישראל מחלק לאומות העולם שפע ומזון. כי איך יוכלו לחיות אומות העולם? אמריקה, סעודיה? מאיפה יהיה להם דלק, מזון, ופרנסה? כל זה בזכות עם ישראל, כי על ידי שעם ישראל מקריבים את שבעים הפרים האלה, בזכותם הם יכולים לקבל אור לחיות, כי כל מה שהעולם כולו ניזון, זה מעם ישראל, עם ישראל זה הברכה של כל העולם. אבל ביום שמיני עצרת מקריבים רק פר אחד. כי הקב"ה אומר: "רק אני ואתם, תביאו פר אחד - את הפר שלכם, ואני יושב איתכם לבד".

היום שבו גורפים את כל הרווחים

לאיזו זכות גדולה וכינו! שעברו עלינו הימים הנפלאים, ימי חודש אלול, שבהם הכנו את עצמנו לקראת יום הדין הגדול והנורא - ראש השנה. ואחר כך עשרת ימי תשובה, ואחר כך "יום אדיר בימי שנה" - יום הכיפורים שעליו נאמר: "ימים יוצרו ולו אחד בהם" - יום קדוש שבו הקב"ה מוחל עוונותינו - "מלך מוחל וסולח לעוונותינו" - מתנה כזו יקרה! ואחר כך הימים שבינתיים עד סוכות, ימי השמחה. ואחר כך סוכות - חג השמחה, איזו שמחה גדולה! שמחה של תשובה מאהבה, שכל העוונות נהפכים לזכויות, איזו זכות גדולה!

ואחר כך בא לנו היום הגדול - יום שמיני חג העצרת - שבו כל האורות וכל הברכות שעשינו, נאספים ליום הזה, וביום הזה התפילות של האדם נשמעות, כי בו רק אנחנו יושבים עם המלך. כמו שכתוב בזהר הקדוש (בראשית דף ס"ד): מאי עצרת? כתרומה, כנישוי, כל מה דכנישו מאינן ברכאן עילאין - עצרת לשון אסיפה, שביום הזה כל הברכות העליונות נאספות. כלומר, כל השפע הגדול שנאסף כל השנה, ושל כל הימים הנוראים, נאסף ביום הזה.

ומוסיף הזוהר: לא ינקין מניח עמין אחרנין בר ישראל בלחודייהו -

לחסדיות ולהנצחות ניתן להתקשר: 02-6249000 | לקבלת העלון דרך המייל שלח בקשה <m6222560@gmail.com>

השיעור נמסר בכל יום ראשון בישיבת המקובלים "נהר שלום" בשעה 7:15 בערב ומועבר דרך הלויין, הרדיו ועוד ניתן לשמוע את השיעור בקול התורה שעי"י ישיבתנו הקדושה 0799-111-925 שלוחה 3

י-ם ת"א חיפה ב"ש מירון

כניסה: 5:38 5:56 5:57 5:58 5:46

יציאה: 6:50 6:52 6:50 6:52 6:48

ר"ת: 7:26 7:29 7:28 7:28 7:23

פגישה בארבע עיניים - בלי סגנים ועוזרים

רשב"י אומר בזהר הקדוש: משל למה הדבר דומה? למלך שהזמין את אוהבו לסעודה. האוהב עשה הכל כדי להראות שהוא אוהב אותו, אבל המלך פחד שיבואו כל מיני עוזרים וסגנים לשבת ולהשתתף בסעודה, והרי הוא רוצה לשבת עם אוהבו לבד. מה עשה? עשה להם סעודה לפני כן, נתן לכל השרים לאכול ולשתות, שיהיו שבעים, שלא יצטרכו לבוא ולאכול איתו באותה סעודה שיושב עם אוהבו, אפילו אם יראו "מאכלי עולם", לא יצטרכו לבוא, הוא מילא אותם בכל מה שצריך, ואז המלך אמר לאוהבו: "בוא אלי, שב איתי. עכשיו אף אחד לא יכול לבוא. הם לא יכנסו, כי הם שבעים, הם לא צריכים עכשיו כלום, הם רוצים עכשיו לישון... ואנחנו כאן, עכשיו נשב ביחד לבדנו, וכל מה שתבקש בסעודה, תקבל!"

והנמשל אומר רשב"י: בשבעת ימי חג הסוכות, הקב"ה נותן לעם ישראל שפע, אבל נותן גם לכל אומות העולם: "שבעים פרים, קחו!" אבל ביום שמיני עצרת יש סגולה, הבטחה עצומה, שהקב"ה נותן לאדם כל בקשה. והיום זה אסרו חג, וגם הימים הבאים הם תשלום של ימי החג, ולכן צריכים לנצל ולבקש מהקב"ה.

זה כמו שאמר אברהם אבינו: "ואנכי עפר ואפר". מה הענין "עפר ואפר"? אלא, שאברהם אבינו לפני שמל היה נחשב קצת חלק מ-70 אומות, אבל אחרי שמל, נגמר! הוא נהיה יהודי ונחשב רק מעם ישראל. לכן אמר ואנכי "עפר": "אותיות ע' פר - הייתי מקבל את השפע עם שבעים הפרים. ועכשיו "אפר": "אותיות א' פר - פר אחד - אני מקבל את השפע אך ורק מאותו פר של עם ישראל!"

נשארו עוד עשרים דקות לסוף הצום

ואנחנו זכינו בימים הללו לשפע כזה! ובשמיני עצרת זה שמחת תורה, כי אנחנו זוכים לכל זה על ידי שאנחנו עוסקים בתורה. ולכן צריך שנבין מה זה המעלה האדירה של לימוד תורה, אדם צריך לקחת את הדברים האלה לתשומת ליבו, בכל ליבו ובכל נפשו. זה לא דבר פשוט.

בנו, רבי זלמן, ראה איך שאביו, השלים כמעט שישה ימים של צום, ולפתע 20 דקות לפני סיום היום השישי של התענית, ביטל את מנהגו וביקש לאכול ולשתות. הבן היה בפחד שמא אביו נהיה חולה

מוספר על רבי נחום משאדיק, שכל ימיו עשה סיגופים, צומות והפסקות [הפסקות זה צומות רצופים של כמה ימים]. פעם אחת בנו, רבי זלמן, ראה איך שאביו, השלים כמעט שישה ימים של צום, ולפתע 20 דקות לפני סיום היום השישי של התענית, ביטל את מנהגו וביקש לאכול ולשתות. הבן היה בפחד שמא אביו

נהיה חולה, ושאל אותו: "אבא, מה קרה לך היום? ראיתי שאכלת עכשיו, אתה לא מרגיש טוב?"

אמר רבי נחום לבנו: "לא, אני מרגיש טוב, הכל בסדר, לא קרה כלום. אבל אגיד לך: ראיתי שבגלל הצום אני לא יכול להיות מרוכז כל כך בלימוד כמו שלמדתי מקודם, ואם ככה, זה לא שווה לי שום דבר, כי שום צום, שום תענית, לא שווה כנגד לימוד תורה". אמר לו רבי זלמן: "אבל אבא, נשארו רק עוד 20 דקות להשלים צום של שישה ימים! איך עזבת את זה?". אמר רבי נחום: "כל זה לא שווה כנגד לימוד תורה - עשרים דקות שאלמד עכשיו יותר טוב, שוות כנגד כל הצומות!" רק שנבין מה זה הערך של לימוד תורה!

"מדוע אתה לא רוקד איתנו?"

רבי שלום שברדון ראה פעם בשמחת תורה מישהו שלא רוקד. אמר לו: "מדוע אתה לא רוקד איתנו?" ענה לו האיש: "לא זכיתי ללמוד תורה, ואני יודע את מעלת לימוד התורה, על מה ארקוד?" אמר לו רבי שלום: "יש חתן תורה ויש חתן בראשית - יש חתן מסיים ויש חתן מתחיל. בוא, תהיה אתה חתן בראשית! תתחיל, תקבל על עצמך". ואז הוא התחיל לרקוד עם כולם.

לעומת זאת, הוא מספר שיום אחד ראה מישהו שלא בא בכלל ללמוד תורה, לא שום דבר, פושטק... והנה הוא בא, רוקד ושמח. אמר לו: "אני שמח שאתה בא, אבל תסביר לי, מה אתה מרגיש שאתה בא לרקוד כל כך הרי אתה לא לומד?" ענה: "מה זאת אומרת? אני שמח שמי שמעמיד את העולם זו התורה! וכמו שבחתונה החתן מתחתן וכולם רוקדים. זה רוקד, זה קופץ. מה אתה רוקד, אתה מתחתן? אלא, כולם שמחים בשמחתו שהוא מתחתן, אותו דבר אני שמח שאתה לומד, אז אני רוקד איתך!" לכולם יש במה לרקוד, שמחת התורה זה אמת, זה דבר אמיתי, איך אדם לא ישמח בשמחת התורה? וזה מה שהיה לנו עכשיו, בעזרת האל.

הפנסיונר מליקווד לא היה שמח כמו כולם

אספר לכם עוד דבר אחד קטן: היה אחד שקראו לו רבי יואל. הוא היה פנסיונר: הוא כבר עבר את גיל העבודה, ועכשיו, בזקנתו, רצה להשקיע את עצמו בתורה, כל חייו הוא שמע מה זה מעלת לימוד תורה, ואמר: "לכל הפחות עכשיו אלך ללמוד תורה". הוא הגיע לשיבת לייקווד, והיה שמח מאוד לשבת וללמוד. אתם יודעים, מאות בחורים יושבים ועוסקים בתורה. היה בא לשם כל יום, לוקח חברותא ויושב ללמוד, אבל מה הבעיה? הראש שלו לא נפתח, שנה, שנתיים, שלוש, כמה שהוא מתאמץ, הראש לא נפתח.

בימות הקיץ היו נוהגים בשיבת לייקווד ללכת להרים, למקום שיש בו אוויר טוב, ויושבים שם ולומדים ממש כמו ישיבה רגילה, רק שיהיה להם אוויר טוב ונחמד. ור' יואל היה מגיע איתם גם כן. שנה אחת בקיץ, ראו שר' יואל עצוב ושבור. אפילו שעכשיו

קהילות ברבים ומלמד תורה. אמר לו פפוס: "איך אתה לא מפחד?" אמר לו ר' עקיבא: "אי אפשר לחיות בלי תורה, משל למה הדבר דומה? לשועלים שהלך על שפת הים, וראה דגים שטים במהירות. אמר להם: 'מה אתם בורחים? מה קרה לכם דגים יקרים?' אמרו לו: 'אנחנו מפחדים! יש דגים גדולים שרוצים לבלוע אותנו'. אמר להם: 'אל תפחדו, בואו אלי, אעלה אתכם למעלה, אחביא אותכם בנקיקי הסלעים'. אמרו לו: 'במקום חיותנו אנחנו מפחדים, שלא במקום חיותנו לא כל שכן?!'"

עשה להם בריכות מיוחדות, ושם להם בפנים אוכל, דברים יפים, וטלוויזיה בתוך האקווריום. אמר להם: "בואו, תצאו, אעלה אתכם למקום טוב, לאקווריום, יש לי שם לכל אחד אייפון, וגם 'תלמדו תורה'"

וצריך להבין, וכי השועל כזה טיפש? הוא לא יודע שהם לא יכולים לחיות שם? אלא, אומרים רבותינו: השועל הלך והזמין אקווריומים גדולים, עשה להם בריכות מיוחדות, ושם להם בפנים אוכל, דברים יפים, וטלוויזיה בתוך האקווריום. אמר להם: "בואו, תצאו, אעלה אתכם למקום טוב, לאקווריום, יש לי שם לכל אחד אייפון, וגם 'תלמדו תורה' - תהיו גם שם במים, זה טוב".

אמרו לו: "מה, אתה טיפש? אנחנו רוצים במקום חיותנו! זה החיים שלנו, המים המתוקים האלה, המים הטובים, המים מבריא העולם. אל תביא לנו מים חדשים, לא רוצים מים מלוכלכים. אתה רוצה לקחת אותנו לאקווריומים קטנים? אנחנו רוצים את הים הגדול! מי יודע איזה לכלוך יש שם: אפיונים, כל מיני תורות חדשות, כל מיני שקר וכזב, כל מיני ניסיונות, בר מינן. עוזב אותנו! במקום חיותנו אנחנו מפחדים שלא נבלע, ואתה רוצה לקחת אותנו למקום חדש? אוי ואבוי!"

ולכן רבי עקיבא לימד תורה דוקא בצורה של להקהיל קהילות, כי זה דרך הלימוד המסורה מדורי דורות, ועל זה סיכן את עצמו, ולא חיפש ללמוד בסתר בצורות חדשות שלא היו מקובלות מדורי דורות.

350 ילדים בסוכה

לכן אנחנו צריכים כל בוקר להודות: "ברוך אלקינו שבראנו לכבודו ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו". כל בוקר שאדם קם: "מודה אני לפניך מלך חי וקים". עכשיו מתחילים שנה חדשה, מתחילים חורף חדש, ימים חדשים, מתחילים את כל הבראשית מהתחלה, הכל התחלה חדשה, איזו שמחה! איזו ישועה! אדם יכול להתחיל הכל מחדש.

וכל זה אחרי הימים הנוראים שאדם מזדכך בהם. צמנו, עשינו תשובה, איזה בכיות ביום כיפור, איזה יופי בחג הסוכות, עולם ומלואו! אני בסוכות באתי לכאן כל יום בבוקר, לשיבת נהר שלום, לסוכה כאן. יש כאן בערך חמש מאות איש, ושלוש מאות

חופשה וכולם שמחים ולומדים בחשק כזה גדול, ראו שהבן אדם לא שמח.

מייד אמרו למשגיח של לייקווד, הרב מתתיהו סלומון: "ר' יואל, שהוא אחד מהחבורה, הוא לא מבסוט, הוא לא שמח". המשגיח הטריח את עצמו ועלה אליו הביתה: "מדוע אתה לא שמח? מה יש לך? אמרו לי שאתה עצוב, מה קורה לך". ענה ר' יואל: "אני לא מבין את הלימוד, אני חושב לעזוב, נכון, זו זכות לשבת איתכם, אבל אני לא מבין, לא הולך לי ללמוד".

"מחר אל תבוא, יש לי שידור"

אמר לו המשגיח, אספר לך מעשה קטן: היה מלחין איטלקי גדול, שבסוף ימיו עבר לארצות הברית, והיה מבלה בכל מיני יצירות של תזמורת. יום אחד, עיתונאי אמריקאי צעיר החליט לכתוב את קורות חייו של המלחין הזה, וככה היה יושב איתו ימים שלמים מראין וכותב.

יום אחד המלחין אמר לו: "מחר אל תבוא". העיתונאי הסתקן: "מה יש לך, אני יכול לשאול?" ענה לו המלחין: "מחר תזמורת פילהרמונית מאוסטרליה מנגנת את היצירות שלי, שהן מורכבות, ואני חייב לשמוע היטב את השידור, ולשים לב טוב טוב, לשמוע איך הם מנגנים". העיתונאי אור אומץ וביקש להצטרף למלחין ולשמוע איתו יחד: "אני בא, ולא אפריע, רק אשב בצד". לאחר הפצרותיו המלחין הסכים.

למחרת הצעיר הגיע, ושידור הנגינה התחיל, והצעיר מסתכל על המלחין. בהתחלה ראה אותו שמח, ופתאום ראה אותו עצוב. וככה עד הסוף נשאר עצוב. לאחר ההופעה שאל הצעיר: "אני לא מבין מדוע נהיית עצוב?" אמר לו המלחין: "אגיד לך. היו פה 14 כינורות, והיה צריך 15". והעיתונאי עדיין לא הבין: "בשביל אחד שחסר כבר איבדת את הכל? אז מה, פחות אחד?"

אמר לו המלחין: "אתה לא מכיר את היצירה, כל הכינורות הם לא אותו דבר. כתבתי תווים שונים לכל כינור, לכן זה חסר לי, אני לא שומע את זה בצליל. ועם 15 כינורות הכל יפה אבל כשחסר תו אחד, זה לא זה".

המשגיח סיים את סיפורו ואמר: "חביבי, אתה כאן איתנו ביישיבה בלייקווד, יש כל מיני תזמורות: יש כינור זקן, יש כינור צעיר, יש כינור ילד, יש כינור מעיין [לומד בעיון] ויש כינור קורא. הקב"ה רוצה את כל הכינורות, גם את הקול שלך! בלי הקול שלך זה יהיה חסר! צריכים את הקול היפה שלך, בלימוד, בחשק, איזה יופי! בלי זה, לא יהיה מושלם, לכן תהיה שמח ותהיה מאושר".

זה מוסר נפלא. קודם כל, אדם לא יתייאש. גם אם לא הולך לו, גם אם הוא לא מבין מספיק, הקב"ה רוצה את הקול הזה. זה קול נחמד, צריכים אותו. זה כמו בקטורת: הצרי והציפורן, החלבנה והלבונה, צריכים את כל המינים [גם חלבנה שריחה לא טוב] רק שאדם ישתדל בעבודת ה'. עכשיו כל השנה לפנינו, מתחילים אותה מחדש. אין לאדם להתייאש.

מכשיר טמא לכל דג

הגמרא מספרת על פפוס בן יהודה שראה את רבי עקיבא מקהיל

אמנם אי אפשר לעשות צום בערב ראש חודש חשוון, כי בימים האלה - בחודש תשרי - לא עושים תענית, אלא ימים טובים. אבל מי שרוצה לצום, תענית יחיד אפשר. אז ביום חמישי הזה מי שרוצה יכול לצום, אבל גם בלי לצום צריך לעשות תשובה ולקרוא את כל התהלים. אדם יקבל על עצמו: **בכל ערב ראש חודש, יקרא את כל התהלים עם תשובה שלימה**. עכשיו זו ההזדמנות, ומכאן זה ממושיך לכל חודשי השנה. בכל ערב ראש חודש אדם יראה עולם אחר של תשובה, כי בכל חודש הכל מתחיל מחדש, ומי שעושה תשובה נהיה חדש. כמה זה זכות גדולה! לכן ישתדל על זה.

אחר כך באה שבת בראשית. הבעש"ט כותב ששבת בראשית היא כוללת את כל השבתות של השנה. איזו מעלה גדולה! וצריך לעשות אותה עם רשב"י. אנחנו, בלי נדר, בכל שנה בשבת בראשית הולכים אל רשב"י ועושים איתו את השבת. ובלי שבת בלי נדר גומרים את כל התהלים.

ובבוקר קמים מוקדם לומר תהלים. והנה עכשיו הנץ מאוחר, בערך שש וחצי, עשרים לשבע. אז אפשר לקום ב-3-4 לפנות בוקר וככה עד חמש - חמש וחצי גמרת את כל התהלים. אבל תקום בשתיים וחצי, יותר טוב. מדוע? כי אם תקום בשלוש, מתי תגיע? לכן אצל רשב"י כדאי לקום כבר בשתיים וחצי, ככה תוכל להתחיל ובאמת לגמור את התהלים לפני כן. זה זכות גדולה.

פעם היו רק 4 סיומי זוהר במירון

אחרי שגומרים את כל התהלים, ביום אנחנו לוקחים שעתיים, נגיד משתיים עד ארבע, או מאחת עד ארבע. כל אחד מקבל חוברת של זוהר: שבעים חוברות, שבהן כל הזוהר, גם תיקוני הזוהר וגם זוהר חדש. כל חוברת לומדים אותה שעתיים. כל שבעים איש גומרים זוהר אחד. עכשיו, הכל תלוי כמה אנשים יש. לפעמים יש אלף איש, והיו פעמים שגמרת את הזוהר עשר פעמים, ויותר. יש לי שבע מאות איש? גמרת 10 זוהרים. אפשר לגמור 13-14-15 פעמים. אבל בצהריים האלף איש לא יבואו, הם צריכים לישון. אין דבר, מה שזכינו, זכינו: שלושה סיומים, ארבעה, חמישה.

החברות שאני מביא איתי קצת קטנות, והלוואי שיסדרו לנו גדולות יותר. היו שנים, מה עשיתי? לקחתי סט זוהר רגיל, באותיות גדולות, חילקתי אותו, ועשיתי לכל חוברת כריכה יפה. ככה הייתי מחלק שבעים, ועוד שבעים. אז לא היו כל כך הרבה אנשים, נגיד מאתיים, שלוש מאות, ויכולתי לחלק להם שלושה, ארבעה זוהרים. עכשיו צריך לחלק 10 זוהרים כאלה... יש לי את הזוהר, אבל זה עבודה לחלק אותו. אין דבר, יקראו באותיות קטנות.

ולמה אני אומר לכם את זה? כי גם מי שלא בא למירון, שישתתף איתנו מרחוק. בבית הכנסת שבו הוא נמצא, יגיד להם: "רבותי, היום שבת בראשית! בראשי"ת ראשי תיבות: אור תורת רבי שמעון בר יוחאי, בואו, זו ההתחלה, צריך להיות עם רשב"י". יש לנו שבעים איש בבית הכנסת? כל אחד יקח חוברת ויבוא לשעתיים. יביא להם ממתקים, דברים יפים, ויבואו ישועות גדולות.

וחמישים ילדים [ראיתם כאן את כל הכיסאות ואת הסידורים], אין מקום, אני לא יכול להיכנס! מסביב כולם מונענעים בלולבים, שעה וחצי לומדים כאן תורה, ולמטה, יש בסוכה לכל הפחות מאתיים מכוונים, איזה הרגשה נפלאה לראות את זה! אדם שרואה דברים כאלה מתמלא בשמחה גדולה!

כל יום כולנו מונענעים בלולב, איזה זכויות! לעצור טללים רעים ורוחות רעות! אתה רואה אנשים במסירות נפש. כמה צריך כל בוקר לקום ולשבת לקב"ה שנתן לנו נשמה, ועכשיו אפשר להמשיך את העבודה! כל בוקר לקום מוקדם, ובפרט עכשיו לילות הזהב הארוכים, לעבוד את בוראנו.

יש לי רכב טרנטע ישן...

מסופר על יהודי אחד [קראו לו הרב גיב] שהיה חולה בניוון שרירים, ה' יצילנו, מחלה לא פשוטה. הוא היה צריך כל הזמן עזרה מאנשים, כי בניוון שרירים אי אפשר אפילו להרים את הכפית לפה. צריך שישיומו לו בפה, שילבישו אותו, איזה צער! עד שהחמיר מצבו והביאו אותו לבית החולים.

היום, אתם יודעים, יש בבית החולים פסיכולוגית. היא אמרה לו: "תגיד לי, איך אתה תמיד במצב רוח מרומם? זה צריך להביא דיכאון אדיר! אתה לא מתפקד, לא יכול להזיז ידיים. איך אתה יכול להיות שמח?"

ענה לה: "תשמעי, אגיד לך. נניח שלאדם יש רכב טרנטע ישן. לרכב יש בעיות, אבל הנהג יכול לנהוג בו. אם הרכב מקולקל, גם הנהג מקולקל?" אמרה לו: "מה פתאום! הנהג הכל בסדר. הרכב זה רכב, והנהג זה הנהג." אמר לה: "תשמעי, גברת, גם לי יש אוטו ויש נהג, האוטו זה הגוף, אבל הנהג זה הנשמה. אצלי, לא עלינו, הגוף מקולקל, אבל הנשמה לא מקולקלת! אני שמח בכל רגע ש'ה' החזיר לי נשמתו בחמלה רבה. היא לא מקולקלת, אני יכול ללמוד, אני יכול לתפקד!" תראו איך יהודי צריך להסתכל על החיים שלו! אף שבאמת צריך נפש בריאה בגוף בריא, כדי שנוכל לעשות מה שאנחנו צריכים.

אני בסוכות באתי לכאן כל יום בבוקר, לישיבת נהר שלום, לסוכה כאן. יש כאן בערך חמש מאות איש, ושלוש מאות וחמישים ילדים [ראיתם כאן את כל הכיסאות ואת הסידורים], אין מקום, אני לא יכול להיכנס! מסביב כולם מונענעים בלולבים

שבת בראשית עם רשב"י במירון

ולכן עכשיו אנחנו צריכים להכין את עצמנו לקראת שבת בראשית - השבת הראשונה של השנה. איזה יופי! אבל דבר ראשון: השבת הזאת היא ערב ראש חודש חשוון, כי מוצאי שבת זה כבר ראש חודש. יוצא שאת התשובה ואת כל מה ששייך לערב ראש חודש צריך להקדים ליום חמישי. ביום חמישי צריך לבוא לישיבה ולגמור את כל התהלים. זה דבר גדול.

ולילה אחריו שנה שנייה, וחוזרים על זה פעמיים בשבוע, מלבד שאר הדברים שלמדנו.

ובשבת הרב לא היה מתעייף: בבוקר, אחרי התפילה, היה אומר: "תביאו בן איש חי", וחוזר איתנו שוב על שתי הפרשיות. הוא ידע

וגם פטירת מורנו חכם עובדיה היא בשבוע הבא, כך שהשבת הזאת היא שבת של חכם עובדיה. איזה אור גדול, איזה שפע גדול! יש כמו חכם עובדיה בעולם? אז עם כל האורות והחיוזוקים האלה נצליח לעשות שבת טובה, ובהמשך אדבר על זה עוד.

השמים והארץ לא נבראו בבראשית

אבל קודם כל, אדם צריך לקבל על עצמו מהשבת הזאת: אי אפשר לבוא ככה סתם לכל שבת, אלא לדעת את פרשת בראשית עם רש"י ועם המפרשים. אדם יקח לו השנה, למשל, את רש"י. לדעת ולהבין כל מילה בתורה: מה כתוב, ומה הפירוש. איזו בושא שאנשים בגילנו לא יודעים בדיוק כל מילה שכתוב בתורה! [אני אומר את זה גם לעצמי].

למשל כתוב, "בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ". אם אדם לומד את זה כאילו כתוב "בהתחלה ברא הקב"ה את השמים ואת הארץ", זה לא נכון! כי הרי השמים והארץ לא נבראו בהתחלה, כי הלא היה תוהו ובוהו?

אלא, אומר רש"י: שהפסוק הראשון לא בא ללמדנו את סדר הבריאה, אלא אם באת לפרשו כפשוטו תפרשו ככה: בהתחלה כשברא הקב"ה את השמים ואת הארץ, דע לך שהארץ היתה תוהו ובוהו, ולא בא להגיד לך שהשמים והארץ נבראו תחילה.

ואומר רש"י שאם תרצה לפרש לפי המדרש: "בראשית": בשביל התורה שנקראת "ראשית" ובשביל ישראל שנקראו "ראשית", ברא הקב"ה את השמים ואת הארץ. ככה אדם יודע טוב טוב מה כתוב. ואז כשהוא בא לשבת ושומע את הפרשה, הוא מתמלא בשמחה, כי הוא יודע כל פירוש ופירוש בתורה.

דג מיוחד עם חריימה...

החפץ חיים בכל שבת היה גומר את כל הוזהר על הפרשה. אתה יודע איזה כוח זה? אדם לומד ביום שישי "שניים מקרא ואחד תרגום", ואם יכול עם טלית ותפילין, עוד יותר טוב. אחר כך הולך למקווה ומתחיל לקבל את האור הגדול של השבת, מכין את הנרות, מכין כל דבר, ואז לא פלא שהשבת שלו נהיית שבת אחרת.

והוא מכין לשולחן שבת לפי הילדים, נגיד לוקח ספר כמו "האוצר"... שיש בו כל מיני מעשיות... לספר לילדים, כדי למושך אותם למוסר, אבל לא להגיד להם רק מוסר, הם לא יכולים לשמוע רק מוסר. צריך חכמת חיים, כל אדם לפי התוצרת שיש לו בבית: יש ילדים מחוננים, ויש פחות. יתן להם גם לאכול מה שהם אוהבים, נגיד יסדר להם דג מיוחד עם חריימה... משהו טוב וככה הוא ישפיע עליהם.

הוא לא היה עוזב אותנו...

אנחנו כאן בישיבה, עם הרב שרעבי, לא היינו לומדים רש"י. בפורת יוסף היינו צריכים להיבחן על רש"י, אבל עם הרב שרעבי היינו לומדים בכל שבוע את ההלכות של הבן איש חי. זה היה דבר גדול. במשך השבוע, בכל לילה אחרי ערבית, הרב היה לומד איתנו את הבן איש חי, שנה ראשונה ושנה שנייה, לילה אחד שנה ראשונה

נגיד לוקח ספר כמו "האוצר"... שיש בו כל מיני מעשיות... לספר לילדים, כדי למושך אותם למוסר, אבל לא להגיד להם רק מוסר, הם לא יכולים לשמוע רק מוסר. צריך חכמת חיים, כל אדם לפי התוצרת שיש לו בבית: יש ילדים מחוננים, ויש פחות

הכל בעל פה. ככה כל שנה אותו דבר, לא היה עוזב אותנו... ככה זה היה. הבן איש חי זה דבר גדול, לא לעזוב אותו. היום יש גם את הבן איש חי עם "הליכות עולם" של חכם עובדיה, וזה דבר גדול.

אחד היה נגר, אחד היה צורף

עוד לפני שראיתי את "הליכות עולם", לפני שלושים - ארבעים שנה, היה לי שיעור בכל לילה ביודים, מלבד השיעור שהייתי נותן שם בשבת. הייתי יושב בכל לילה עם בחורים עובדים ולומדים איתם, ואחד הלימודים שלי היה הבן איש חי. ואיך למדנו אותו טוב? הייתי פותח ובודק מה כותב חכם עובדיה בכל הספרים על ההלכה הזאת, ומה כותב חכם בן ציון. ולכל אחד היה בן איש חי שבו היה מסמן הכל. גם אצלי יש בן איש חי שהכל מסומן בו בצד. כבר היה לנו כמו "הליכות עולם" מזמן, עוד לפני שהוא נדפס.

והבחורים שהשתתפו בשיעור הזה, חלקם היום רבנים גדולים. הם היו עובדים: אחד היה נגר, אחד היה צורף. אחר כך הלכו ללמוד בישיבות, וכולם נהיו רבנים גדולים, לא אזכיר לכם שמות, אבל נהיו רבנים גדולים. איך הם זכו? כי הם למדו ברצינות. וזה מה שאנחנו צריכים עכשיו: שנלמד ברצינות, לא פיפטי פיפטי. צריך ללמוד טוב!

מתי משה רבינו קם לתחייה

עכשיו קראנו "וואת הברכה", וכתוב שמושה רבנו, ביום שנפטר, כתב 13 ספרי תורה, ספר לכל שבט, כי שבט יוסף התחלק לשניים, ולכן 13. ושואלים כל רבותינו: את שמונת הפסוקים האחרונים מי כתב? "וימת שם משה עבד ה'": האם משה, בעודו חי, יכתוב "וימת שם משה"? הוא לא יכתוב שקר! אז מי כתב אותם? ועוד קשה: הלא משה רבנו נפטר בשבת, נגיד שמושה רבנו יכול לכתוב ביום אחד 13 ספרי תורה, אבל איך כתב אותם ביום שבת?

יש על זה הרבה תשובות, והתירוץ הכי יפה מה שראיתי הוא בזהר הקדוש של רשב"י: שנכון, משה רבנו נפטר בשבת. אבל ביום ראשון, למחרת, בחצות הלילה, הקב"ה בא אל משה רבנו: "מוישה, קום! קום בחזרה, אני צריך אותך". משה קם וקיבל תחייה. "ויהי בישרון מלך" - תלבוש את כתר המלוכה שלך, ועכשיו תסיים את התורה. תכתוב את הפסוקים האחרונים, תכתוב 'וימת שם משה עבד ה'". ככה אומר רשב"י, פלא פלאות!

אבל בחורף הלילה הוא חמש עשרה שעות! מה תעשה? יש לך כמה שעות לשבת וללמוד!

הלא עכשיו מתחילים מבראשית. "יום השישי, ויכולו השמים והארץ": כך התנה הקב"ה. ה"א הידיעה של "השישי", כלומר יום השישי הידוע שהוא ו' בסיון, ועוד, שהאות ה' בגימטריה היא חמש, וכל זה בא לומר: אם עם ישראל מקבלים את חמשה חומשי התורה שנתתי בשישה בסיון, מוטב - ויכולו השמים והארץ - ואם לא, אין עולם!

"אם לא בריתי יומם ולילה, חוקות שמים וארץ לא שמתי". אם אין תורה, אין עולם. האדם הוא נזר הבריאה, הבריאה הכי יפה, והוא מעמיד את העולם על ידי לימוד תורה. התורה היא נשמת העולם. כמו שאדם יש לו נשמה: אם הנשמה פרוחה, חס ושלום, שמים אותו בתוך האדמה, אין מה לעשות. אותו דבר העולם: יש לו נשמה, והנשמה של העולם היא התורה. לכן "בראשית" - בשביל התורה שנקראת "ראשית" - "ברא אלקים את השמים ואת הארץ". התכלית היא האדם, שישב ויעסוק בתורה.

אדם הראשון הוא יציר כפיו של הקב"ה. הוזהר אומר: "אשרי חלקך, אדם הראשון, שאתה מובחר מכל הברואה", שהקב"ה ריבה אותך וגידל אותך. הכנים אותך לגן עדן, והתקין לך שבע חופות.

לאדם יש כמה שמות: אדם, איש, גבר, אנוש. "אדם" ראשי תיבות של "דרך מצותיך ארוץ", שהוא רץ. "איש" ראשי תיבות של "אדם ירא שמים", ובלי שיהיה ירא שמים, אי אפשר. "גבר", שמתגבר על יצרו. "אנוש", "מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו".

לארוז את הסחורה

ולכן עכשיו, אחרי שזכינו לכל האורות האלה, צריך לשמור עליהם. היום היה אסרו חג. מה זה "אסרו חג"? לאסור, לקשור. קיבלנו מרגליות ופנינים שאין כמותם בעולם, פנינים מיוחדים לנשמה שלנו, והכל בתוך שרשרת. היום צריך לקשור את השרשרת, שהפנינים לא יאבדו לנו. עכשיו אורזים את הסחורה. ככה לא מאבדים את הימים הקדושים.

איך אמרנו? "והשיאנו ה' אלקינו את ברכת מועדיך": ניקח איתנו את הכוח של החגים להתעלות. רבי חיים פלאגי היה אומר, שמנהג חסידים הראשונים היה לקדש את עצמם ב-12 הימים הראשונים שאחרי שמחת תורה, כי הם ממשיכים את האור לכל השנה כולה, "מראשית השנה ועד אחרית שנה".

לכן הגאון החיד"א אומר: אחרי החג יתאמץ אדם ביראת שמים ובתלמוד תורה לשמה, כי תחילת השנה היא סימנא טבא לכל השנה. ואמרו חכמים: שבת בראשית הוא הזמן שצריך לארוז את הסחורה של חודש תשרי. בראש השנה קונים מלכות שמים, ביום הכיפורים קונים תשובה, בסוכות קונים שמחה, ועכשיו אורזים את כל הסחורה, שתישאר לנו לכל השנה כולה.

ואומר רשב"י שעל זה נאמר: "תורת ה' תמימה משיבת נפש". תמימה זה שלימה - איך "תורת ה' תמימה"? משה כתב את כולה תמימה ושלימה. "משיבת נפש": שהקב"ה השיב למשה את הנפש, ואמר לו: "קום, מושיעל, תכתוב את התורה כולה". ואח"כ נפטר שוב.

ובאותו יום ראשון שנפטר בפעם השניה באותו יום, הוא כתב את כל 13 ספרי התורה ונתן ספר לכל שבט ושבט. הוא העביר לכל שבט את הלפיד, ואמר לו: "תלמד את הילדים שלך בכל שבוע פרשה, כל אות בתורה, שיהיה חקוק בליבותם". איזה יופי! מי שקיבל את התורה על הר סיני, איך הוא לא ילך וילמד את הילדים שלו מה שכתוב בתורה? איך אפשר!?

החודש היחיד ללא שום חג

עכשיו היה לנו חודש תשרי, כולו מלא זכויות כאלה, וצריך להמשיך את האור הזה לכל השנה כולה. כמו שאומרים בפיוט אומר בשבחין של ליל שבת שסידר רבנו האר"י: "יהא רעוא קמיה דתשרי על עמיה דיתענג לשמיה במתיקין ודובשין". לפי הפשט הכוונה היא, שהשכינה תשרה על עמה, אבל החסידים מבארים: "דתשרי על עמיה", שחודש תשרי יהיה על עמו כל השנה. איזה אורות אלה!

ועכשיו אנחנו מגיעים לחודש חשון, הנקרא: "מר חשון". מדוע נקרא "מר"? קודם כל, כי יש בו מרירות: אין בו שום חג. אין עוד חודש שאין בו חג. כסלו - יש בו חנוכה. טבת - גם בו חנוכה. שבט - ט"ו בשבט. אדר - פורים. ניסן - פסח. אייר - פסח שני [ול"ג בעומר]. סיון - שבועות. תמוז - גם היה צריך להיות בו חג. [שרצה הקב"ה לתת בו מועד גדול, ובגלל חטא העגל בטל יומו כדברי הילקו"ש רמז תשפ"ב: אמר רבי לוי בכל חודש וחדש שבקין בקש הקב"ה ליתן לישראל מועד, בניסן נתן להם פסח, באייר נתן להם פסח קטן, בסיון נתן להם עצרת, בתמוז היה בדעתו ליתן להם מועד גדול ועשו העגל ובטל תמוז]. אב - ט"ו באב. רק חשון אין בו חג.

יש אומרים טעם נוסף, ש"מר" הוא לשון כבוד, "אדון חשון", שמכבדים אותו. ורבותינו אמרו עוד טעם: "מרחשון", כי השפתיים עדיין "מרחשות" את כל התפילות של החגים. איזו זכות זו!

הרב שך היה אומר שהחפץ חיים, בכל בוקר, היה מתחיל את היום באמירת הפסוקים מ"בראשית ברא אלקים" עד "ויכולו השמים", כל סדר הבריאה, והיו שומעים אותו מתפעל: "כל סדר הבריאה, יש דבר כזה בעולם?" בכל יום היה מתפעל מחדש מהבריאה

לילה של 15 שעות

בעזרת השם יתברך עכשיו מתחילים לילות החורף הארוכים, כמו שהיה אומר שר בית הוזהר - הרבי מזידיטשוב: שהלילות הללו הם "לילות הוזהב". כי הרי כמה אדם ישן? נגיד ארבע, חמש שעות.

תקדו עם חומש בראשית

אתם יודעים, ספר בראשית נקרא "ספר הישר". מדוע? כי זה ספרם של אבות העולם, איך הם חיו את חייהם על פי היושר והאמת של תורתנו הקדושה. הם סללו לנו את הדרך איך להידיבק בתורה. כמו שרבותינו אומרים: "מעשי אבות סימן לבנים", ואדם צריך תמיד לומר: "מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי". ועוד אמרו רבותינו שספר בראשית הוא ספר של "דרך ארץ", והרי "דרך ארץ" קדמה לתורה. ולכן הוא הספר הראשון בחמשת חומשי תורה.

והחינוך הגדול ביותר הוא הדוגמה האישית של האבא: איך שהוא מתנהג, ככה יתנהגו אחריו. הרב שך היה אומר שהחפץ חיים, בכל בוקר, היה מתחיל את היום באמירת הפסוקים מ"בראשית ברא אלקים" עד "ויכולו השמים", כל סדר הבריאה, והיו שומעים אותו מתפעל: "כל סדר הבריאה, יש דבר כזה בעולם?" בכל יום היה מתפעל מחדש מהבריאה.

הרב זיכרמן, שמוסר שיעור בכותל המערבי, מביא שהרב שך היה אומר: "אם אין לכם ספר תורה, תקחו איתכם את ספר בראשית ותקדו איתו". ובכל יום היה ממלמל "בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ".

הוא נמנע ושמעתי מה הוא ממלמל

כשהייתי קורא בתורה בבית הכנסת אברהמון, איזה עשר שנים ויותר, היו שם דמויות מיוחדות. הרב של בית הכנסת היה חכם ששון לוי - יהודי שצם ארבעים שנה, כל יום ויום! הוא היה לומד ביישיבת המקובלים של פורת יוסף. ובראש השנה וביום כיפור [שבהם הייתי שם חזן], היה בא רבי יצחק כדורי. וגם שיחיה ראש הישיבה, חכם משה צדקה.

אני זוכר שבימים הנוראים הייתי מביא לשם את הילדים שלי שהיו קטנים, את רבי יוסף ורבי דוד, שיראו את חכם יצחק כדורי, ואת חכם ששון לוי ואת כל הזקנים. היה שם חכם אחד קראו לו מולא אברהם אצבעוני, וכולם יושבים עם גלימות, וקוראים ביום הראשון את כל האדרא רבא ואת כל התהלים, וביום השני את כל התהלים עם אדרא זוטא, על הסדר. הייתי אומר לילדים שלי: "תסתכלו, את זה לא רואים יותר בעולם, אין דברים כאלה!".

וחכם ששון לוי היה כל הזמן דבוק בה'. אפילו כשהיה נרדם, פתאום אתה שומע אותו, בכל רגע: "אדון עולם אשר מלך בטרם כל יציר נברא". ככה שמעתי אותו! כל הזמן דבקות, כל הזמן זה בפה שלו, רק הוא מתעורר, רק הוא אז - "אדון עולם אשר מלך"! איזו דביקות! אני שואל אותו: "מה זה?" והוא אומר לי: "אני צריך לדעת בכל רגע שהקב"ה ברא את העולם". ישנתי, נרדמתי, אני מתעורר, ועוד פעם "אדון עולם". פלא פלאות! הייתי רואה את זה ואומר: אין דברים כאלה. איזה אורות, איזה חשק! אין כמו זה.

היכן נגנז האור הגנוז

כאשר הקב"ה ברא את העולם הוא ברא אור מיוחד. כתוב במדרש בבראשית רבה (פרשה יב): אמר רבי יהודה בן רבי סימון, אותה

הארה הקדומה, האור המיוחד שנברא בו העולם, אדם הראשון היה מביט בו מסוף העולם ועד סופו. מה פירוש "מביט"? היה מתבונן בכל סודות הבריאה, יודע ומבין את כל הסודות והאורות והפרצופים הצפונים בה, בעליונים ובתחתונים.

ראה הקב"ה שמעשיהם של דור אנוש, דור המבול ודור הפלגה עתידים להיות מקולקלים, עמד וגנז את האור הזה, כמו שכתוב:

רבי מאיר ראה שהוא באמת אדם ירא שמים

וצדיק, חשב כמה דקות, ואמר לו: "בוא, שב לידי". לקח נייר חלק והתחיל לצייר. האבא לא מבין מה הוא מצייר. "תסתכל, אתה רואה? זו לונדון. כאן זה הבית שלך, זו השכונה שלך

"וימנע מרשעים אורם". איפה גנז אותו? לצדיקים לעתיד לבוא, כמו שנאמר: "אמרו צדיק כי טוב". הוא גנז אותו בתורה הקדושה, בזהר הקדוש. וכיון שהאור ראה שהוא גנז לצדיקים, אמר: "אור צדיקים ישמח" - רבותינו אמרו שהאור הגנוז עצמו היה שמח, ואמר: אני רוצה להיות בשביל הצדיקים.

אומר המדרש: אמר רבי לוי בשם רבי נזירא: 36 שעות שימשה אותה הארה לאדם הראשון בגן עדן. 12 שעות של ערב שבת, 12 שעות של ליל שבת ו-12 שעות של יום שבת, ביחד 36. כיון שחטא אדם הראשון, ביקש הקב"ה לגנוז את האור, אבל חלק כבוד לשבת ואמר: בשבת נשאר אותו.

ואומרים רבותינו, שבמתן תורה האור הזה התגלה שוב, אותו האור שאדם הראשון היה מביט בו מסוף העולם ועד סופו. וכן כשיצאנו ממצרים, אומרים רבותינו בבראשית רבה, שהלכנו לאור הגנוז, וככה משה רבנו הוביל אותנו. איך האור היה מאיר? דרך משה. כמו שכתוב על משה: "ותרא אותו כי טוב": אומר הוזהר ש"כי טוב" זה האור הגנוז שהיה אצל משה, ודרכו היה מאיר.

עכשיו אין לנו את האור הזה, אבל איפה הוא? "אור" בגימטריה "רי", הוא גנוז בסודות התורה. ואומרים רבותינו שיש בש"ס 36 מסכתות, כנגד 36 השעות שבהן שלט האור הגנוז. כל מסכת מאירה כנגד שעה אחת, שעה ראשונה, שעה שנייה, לפי האור הגנוז שלה.

הרב אמר עליו "ה' ירחם"

ויש צדיקים שהיה להם את האור הגנוז הזה, והיו מביטים בו מסוף העולם ועד סופו. כשהיינו צעירים, כאשר היה כאן הרב שרעבי. אין דבר שהוא לא ידע: היה בקי בכל התורה כולה, כל הרמב"ם בעל פה. אבל הוא גם היה יודע איפה היית אתמול, לאן הלכת, מה עשה הבן אדם. הכל היה יודע.

אני זוכר שבמלחמת יום כיפור היו באות לכאן נשים בוכות, כי הבעלים והילדים שלהן לא חזרו. היו "נעדרים". היה תור ארוך, נכנסים לרגע אחד אל הרב שרעבי, והוא אומר לאשה: "יבוא ביום

הירח - החללית האמריקאית אפולו 11, עם 3 אסטרונאוטים. זה היה הישג גדול לאמריקה.

לפני שהם עלו, בא אחד האסטרונאוטים, פרופסור גדול, אל הרב שרעבי, ואמר לו בזלזול: "איך בני תורה מבזבזים את זמנם לשווא, ואומרים 'איה חכמתכם ובינתכם לעיני העמים'? אנחנו למדנו באוניברסיטה והצלחנו לעלות לחלל. מה איתכם?!"

אמר לו הרב: "אני לא אענה לך עכשיו, את התשובה תקבל אחרי שיחזרו מהירח שלך. אני אכתוב לך עכשיו את התשובה במכתב, ואפקיד את המכתב בידי רבי מרדכי אליהו. כשיחזרו, תקבל אותו, ואז תראה שמתוך התורה אנחנו יודעים מה יש בירח, אנחנו רואים אותו מכאן. מה אתה בא להגיד לי 'איה חכמתכם', טיפש מטופש? חכה, אני אגיד לך!"

וכך היה. הרב כתב לו הכל, וכשהאסטרונאוטים חזרו, פתחו את המכתב. הרב כתב לו מתוך "פתח אליהו": "אנת הוא דברית שמיא וארעא, ואפיקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכביא ומזלי, ובארעא אילני ודשאין וגנתא דעדן, ועשבין וחיוון ועופין וגונין ובני נשא, לאשתמודעא בהון עלאין". כלומר, הוא התכוון לומר לו: תשמע, חביבי, בשמים אין יותר כלום. יש שמש וירח, זהו. על הירח אין בני אדם, אין אילנות ודשאים, את אלה הקב"ה ברא רק כאן, למטה. הכל כתוב בתורה. "כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים": זו התורה הקדושה, ורק מי שהוגה בתורה יודע.

האסטרונאוט הרכין את ראשו, ראה מה זו התורה, והתמלא בושה וכלימה. ואז אמר לו חכם מרדכי אליהו: "אם זה נכון, תניח תפילין, תהיה יהודי, תשמור שבת, תקיים את המצוות". תראו מה זה!

15 דקות עם נשיא ארה"ב

עכשיו זה הזמן להתחיל את התורה כולה עם האור: "בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ". איזו זכות יש לנו, שזכינו לתורת ה', תורת אמת, תורה נצחית! עכשיו צריך להתחיל אותה, להבין אותה, ללמוד אותה ולשקוד עליה. לא מספיק שאדם יגיד: "למדתי את הפרשה עם רש"י". תעשה מבחן על רש"י בכל שבוע! היום עשינו מבחן על הדף היומי, בכל שבוע על מה שלומדים. פעם הייתי עושה מבחן על רש"י ועל הבן איש חי בכל שבוע, גם בשבילי, כי גם אני נבחן. אחרת איך אני ידע? אז עכשיו ניקח איתנו את כל האור של התשובה לכל השנה, וכך נעסוק בתורה.

אני רוצה לספר לכם: בארצות הברית היה ארגון גדול של צדקה ומעשים טובים, שארגן מכירה סינית כדי לגייס תרומות. מכירה סינית היא מכירה ענקית שכל אחד קונה כרטיס, משתתף בהגרלה, וזוכה בצעצוע או במשהו אחר, והמארגנים נותנים את המתנות. ניגשו המארגנים לנשיא ארצות הברית, שהיה אז ביל קלינטון, ואמרו לו: "אנחנו יודעים שהזמן שלך עמוס, אבל אם תתרום לנו 15 דקות, נוכל לאסוף מיליוני דולרים".

אמר הנשיא: "תגידו לי, איך 15 הדקות שלי יכניסו לכם מיליוני דולרים?" אמרו לו: "אחד הכרטיסים יזכה בפגישה של 15 דקות לבד עם הנשיא ביל קלינטון, ואתה תארח אותו". 15 דקות עם

רביעי". היא לא מאמינה, יוצאת החוצה ובוכה. היו אומרים לה: "מדוע את בוכה, גברת? תדעי לך, מזה שהרב אמר, ככה יהיה. אמר שהבן יבוא? ככה יהיה, אל תדאגי". נכנסת השנייה: "יבוא עוד חודש". ומי שהרב אמר עליו "ה' ירחם", זה היה סימן שהבן אדם אבוד. אני ראיתי את זה בעיניים שלי!

רבי מאיר לקח נייר חלק והתחיל לצייר

באותו זמן היינו הולכים גם אל רבי מאיר אבוחצירא. [אבא שלי, שהיה מתפלל אצל הרב שרעבי, אמר לי: "יש לך את הרב שרעבי מה אתה צריך ללכת עד לאשדוד?" אמרתי לו: "אבא, זה משהו לא רגיל בעולם, נכון, יש את הרב שרעבי, אבל מעניין אותי לראות אותו"]. את רבי מאיר לקח אותי לראות רבי יוסף וולטוך.

אספר לכם רק דבר אחד, אולי אתם כבר מכירים את הסיפור. בלונדון היתה משפחה של עובדי ה' ממש, ובחור מהמשפחה נעלם מהבית. המשפחה הוציאה כספים, חיפשו אותו בכל העולם ולא מצאו. אמרו: נבוא לארץ ישראל. הם הכירו את רב שבתי יודלביץ, והוא אמר להם: "יש לי כתובת אחת לשלוח אתכם: רבי מאיר אבוחצירא, תלכו אליו, והוא יגיד לכם איפה הבן".

בא האבא וסיפר לרבי מאיר מה קרה. רבי מאיר ראה שהוא באמת אדם ירא שמים וצדיק, חשב כמה דקות, ואמר לו: "בוא, שב לידי". לקח נייר חלק והתחיל לצייר. האבא לא מבין מה הוא מצייר. "תסתכל, אתה רואה? זו לונדון. כאן זה הבית שלך, זו השכונה שלך". "נכון". "אתה רואה? מאחורי הבית שלך יש רחוב, ובסוף הרחוב יש מנזר. אתה רואה אותו?" "כן". "בקומה השלישית במנזר, שם הם מחזיקים את הבן שלך, והוא קשור. סע לשם, קח איתך את המשטרה, תשלם כסף, יעלו לקומה השלישית ויציאו אותו".

האבא נישק את הידיים של הרב, ורץ חזרה ללונדון. תשמעו, רבותי! זה היה ממש כמו שאני אומר לכם: מצאו את הילד שם, חי, קשור. השוטרים לקחו אותו והביאו אותו להורים שלו, והילד הזה חי עד היום. זה לא פלא? איך הרב רואה? זה האור הגנוז, שהוא מביט בו מסוף העולם ועד סופו. פלא פלאות!

אמר לו הרב: "אני לא אענה לך עכשיו, את התשובה תקבל אחרי שיחזרו מהירח שלך. אני אכתוב לך עכשיו את התשובה במכתב, ואפקיד את המכתב בידי רבי מרדכי אליהו. כשיחזרו, תקבל אותו, טיפש מטופש? חכה, אני אגיד לך!"

המכתב חיכה עד שיחזרו מהירח

אם אני כבר מספר לכם על זה, אספר עוד מעשה שהיה עם הרב שרעבי. גם את זה אני זוכר, ואני אומר בדיוק מתי זה היה, כדי שכל אחד יוכל לאמת את זה: בה' באב תשכ"ט נחת לראשונה אדם על

הוא היה גאון אדיר, ויש לו חידושים שאין כמותם בעולם. הוא יושב על כס ההנהגה בפולין, ואימץ בחוזקה את רעיון הדף היומי של רבי מאיר שפירא מלובלין, שהכריז עליו בכנסיה הגדולה. האדמו"ר מגור אמר: את זה כל החסידים חייבים לעשות. והוא בעצמו נכנס לשיעור הראשון של הדף היומי בליל ראש השנה.

מה הקב"ה מבקש? "לערנען תוירה" [-ללמוד תורה]. אתה אומר לקב"ה: אני מקבל עליי שעה של לימוד תורה, אני מקבל עליי להיות רציני. מה אתה רוצה להביא לקב"ה, תפוחים? רימונים? דבש של ראש השנה? תקבל קבלה רצינית

אגב, שאלו אותו: "אתה צעיר, איך אתה מקבל עליך את ההנהגה של אלפי חסידים גור? יש זקנים, ואתה, בחור צעיר, תשב בראש על כולם? איך זה יכול להיות?" ענה להם: "אספר לכם מעשה, היה במקום מסוים הר גבוה, שהיה קשה להגיע לפסגה שלו, ואנשים ניסו ולא הצליחו. התארגנה קבוצה של 10 איש, ואמרו: מה שלא יהיה, נעלה ביחד ונצליח. לקחו איתם מזון והכל, והתחילו לטפס. אין דבר העומד בפני הרצון, ובסוף הגיעו לפסגה. ושם, למעלה, הם מוצאים ילד קטן.

"חמודי, איך הגעת לכאן? כולך וערור, פיצקלה... איך הגעת? אנחנו בקושי שרדנו?". אמר הילד: "אתם רציתם להגיע לכאן. אבל אני? מה זאת אומרת איך הגעתי לכאן? אני נולדתי כאן". אמר להם הרבי מגור: "זה המשל, אני נולדתי אצל אבא, אצל סבא. את כל הדרך קיבלתי מאבא, נולדתי במקום גבוה. אפילו שגילי צעיר". הוא לא אמר את זה במפורש, אבל זה האמת. ואותו דבר נוגע לכל יהודי ויהודי: האבות נטעו בנו כוחות עצומים, יסודות. הם עמדו בניסיונות, והם מראים לנו את הדרך וסוללים לנו אור.

אתם מבוזים את הזמן

אין כמו התורה הקדושה! הרבה אומרים: "מה אתם מחממים שם את הכסאות? לא הולכים לצבא, לא הולכים לזה". אני רוצה להתייחס לזה בכמה מילים: הצבא האמיתי הוא מי שלומד תורה, הוא מחזיק את העולם כולו, ובלי זה אין עולם! מי שלא לומד, לא לומד. אבל מי שלומד תורה, מי שהחיים שלו הם התורה, הוא מחזיק את העולם!

מסופר על מדינה שראשיה החליטו לבנות עיר. בשביל לבנות עיר צריך לתכנן הכל מראש, לפרטי פרטים: כבישים, בניינים, אינסטלציה. לכן מושיבים אדריכלים ומהנדסים חודשים שלמים, כמה שנים, כדי שהכל יהיה הכי טוב שיכול להיות: איפה הרחובות, איפה העצים, שהכל יהיה מסודר. הביאו לאדריכלים קרוונים מיוחדים, ממוזגים, ויש קרוון שמכנים בו אוכל, ויש צוות ניקיון.

תתאר לך שקמים העובדים הזוטרים, צוות הניקיון והאוכל שדואגים שהמקום יהיה נקי, ואומרים: "מה אתם מבוזים את הזמן על הניירות שלכם? כל הזמן יושבים ומקשקשים, מחממים

הנשיא! חשבתי, יעשו 15 דקות עם חכם עובדיה, עם הרב שך... בקיצור, הנשיא הסכים.

ההגרלה נערכה, ומי זכה בכרטיס? אברך שיושב ולומד תורה, והאברך אומר "רבונו של עולם, מה אעשה? פגישה עם הנשיא ביל קלינטון, מה לי ולזה? מה אדבר איתו, מה אגיד לו?" הוא התייעץ ועשה שיעורי בית. אתם יודעים, אברך שלומד תורה, השכל שלו משהו אחר. אנשים אחרים היו מביאים לנשיא עוגה, בייגל אמריקאי, כל מיני שטוסים והבולים. אבל הוא חקר.

האברך ריגש את הנשיא

היה לו חבר אחד, יהודי זקן, שאמר לו: "אתן לך עצה. אני הייתי חבר של ביל קלינטון, היינו ביחד בצבא. היה שיר צבאי שריגש אותי מאוד, היה מוריד עליו דמעות. אבל אחרי 30, 40 שנה הוא בטח כבר שכח אותו. אני מציע לך: קח את השיר הזה, תביא כמה אמנים שהם מספר 1 שיוצרים לשיר אותו טוב טוב, והוא יתרגש מאוד. זו המתנה שתביא לו". אמר האברך: "קניתי את זה".

האברך ניגש לראשי הארגון בלייקווד, ואמר: "אני רוצה לעשות יצירה אומנותית. תביאו לי את הכנרים הגדולים ביותר בארצות הברית". הביאו לו 3 נגנים, והם עשו חזרות על השיר. כשביל קלינטון פתח את הדלת, נכנס האברך עם הנגנים, ואמר לו: "זו המתנה שאני מביא לך". הנגנים ניגנו את השיר, והנשיא התחיל להוריד דמעות, לא מאמין. זה נמשך 10 דקות.

אחר כך כולם יצאו, והאברך נשאר איתו לבד. אמר לו הנשיא: "תדע לך, ריגשת אותי. עשית עבודה נהדרת. כל האורחים מהעולם, זה מביא לי וופל, זה מביא לי משהו טעים, וזה הכל שטויות, אתה ריגשת אותי בשיר הזה, עשית עבודה, ידעת". הוציא נייר ואמר לו: "אני נותן לך את הטלפון האישי שלי, אף אחד לא מקבל אותו, אפילו ראשי ממשלות לא מקבלים. אני נותן אותו רק ליחידי עולם [אולי שמיר של ישראל...]. אתה תיקח אותו, ותוכל לדבר איתי מתי שתרצה". זה סיפור שהיה!

עכשיו, הדברים האלה צריכים ללוות אותנו עכשיו: היתה לנו פגישה עם הקב"ה: ראש השנה, יום כיפור, הימים האלה, שמחת תורה. ומה הקב"ה מבקש? "לערנען תוירה" [-ללמוד תורה]. אתה אומר לקב"ה: אני מקבל עליי שעה של לימוד תורה, אני מקבל עליי להיות רציני. מה אתה רוצה להביא לקב"ה, תפוחים? רימונים? דבש של ראש השנה? תקבל קבלה רצינית, בזה אתה מכבד אותו. עכשיו, לכל החורף, יקבל על עצמו ללמוד רש"י, יקבל על עצמו זוהר, משהו שמרגש למעלה ומרעיד את כל העולמות. רשב"י, זוהר בכל שבוע, עכשיו זה הזמן!

ילד קטן על פסגת ההר

רבנו יונה אומר בשער העבודה: חובת ההתבוננות במעשי אבות אינה רק לצורך ידיעת מעשיהם וגדולתם, אלא תובעים מהאדם שילמד ממעשיהם מה שהוא יכול ללמוד: איך לעשות, ואיך לעבוד את ה'. אתם יודעים, מספרים שכאשר נסתלק מן העולם בעל חידושי הרי"ם מגור, התמנה במקומו נכדו, בעל השפת אמת.

שלומדים כתובות, יבמות, שבת, עירובין, הם שמשפיעים על המלחמה יותר ממיליוני חיילים! זה אמת לאמיתה. הקב"ה הסתכל בתורה וברא את העולם!

קוץ בכף הרגל ליד הספינה

הלא רבותינו אומרים: "החש בראשו, יעסוק בתורה". כל חולי, כל בעיה, התורה פותרת, "ולכל בשרו מרפא". כל קיום העולם הוא התורה, הכל על התורה. "בראשית ברא אלקים", סופי תיבות "אמת". מדוע דווקא בסופי תיבות? אמרנו לכם: ללמוד שצריך ללמוד את תורת הנסתר, את סודות התורה, כי הכל בסוף, בסתר.

יש עוד פירוש: מדוע חותמו של הקב"ה אמת, נרמז דווקא בסופי תיבות? בעל שבט מוסר כותב: מעשים רבים מתרחשים בעולם, חלקם נראים לאדם טובים וחלקם נראים רעים. ואת הרעים אדם מקבל בדרך כלל בצער, קשה לו. מדוע? כי הוא לא יודע מה הסיבה שהם קרו. אבל "אל אמונה ואין עול, צדיק וישר הוא". כמו שאומר דוד המלך: "אודך כי עניתני", גם על העינוי אני מודה לקב"ה. "אודך ה' כי אנפת בי" - כעסת עלי, "ישוב אפך ותנחמני".

הגמרא מספרת, אמר רב יוסף: 2 בני אדם רצו לעלות על ספינה ולצאת למסחר. אחד הצליח לעלות לספינה, ולשני נתקע קוץ ברגל. הוא היה צועק: "הפסדתי הכל!", לא יכל לזוז, ומחרף ומגדף. אבל אחר כך הוא שמע שהספינה טבעה, ואמר: "תודה רבה לך רבנו של עולם, ששמת לי קוץ, וניצלתי מלעלות". לכן התורה רומזת את האמת בסופי תיבות של "בראשית ברא אלקים" ולא בראשי תיבות: לומר לך שבהתחלה האמת לא ניכרת, אבל בסופו של דבר האמת תתגלה.

הכל הכל כלול בתורה

הגר"א אומר, ואני קורא לכם את הלשון שלו: "והכלל, כי כל מה שהיה והווה ויהיה עד עולם, הכל כלול בתורה, מ'בראשית' עד 'לעני כל ישראל'". ולא רק הכללים, אלא אפילו הפרטים של כל מין ומין ושל כל אדם ואדם בפרט: מה שיארע לו מיום היוולדו עד סופו, וכל גלגוליו ופרטי פרטיו. וכן של כל מין בהמה וחיה, כל בעל חי שבעולם, כל עשב, צומח ודומם, מה שאירע להם, ומה שהיה באבות, במשה ובישראל, בכל דור ודור, הניצוצות של כולם, כל מעשי אדם הראשון, הכל רמוז בתורה. אתם יודעים, הרבה פעמים היית בא לחכמים, והם פותחים לך ספר ואומרים לך: כך וכך. הכל גנוז בתורה, אין דבר שלא גנוז בה!

עכשיו, שבת בראשית. איך כתוב? "ששת ימים תעשה מלאכה", כתוב "תעשה" - מאלה, ולא "תעשה" [אתה תעשה]. השבת היא מקור הברכה, ואדם ששומר שבת, בששת הימים המלאכה נעשית מאלה. שבת רגילה משפיעה על כל ימות השבוע. ושבת בראשית משפיעה על כל ימות השנה, כי מתגלה בה האור של בריאת העולם, שמוטבע בבריאה כולה. כל ימות השנה מתברכים משבת בראשית. ושבת זה רבי שמעון - "שבת לה' קודש - אף רבי שמעון לה' קודש".

את הכסאות. טיפשים שכמותכם! אנחנו צריכים לשרת אתכם? בשביל מה אתם נמצאים כאן? אבל באמת הם הטיפשים. מדוע? כי בלי שנתכנן ונהגדס, איך יוכלו לבנות את העיר?

כל מי שנמצא כאן בעולם לא נברא אלא לצוות לזה. תכלית הבריאה היא בשביל ישראל, בשביל התורה. הכל נברא בשביל שיהודי יבוא לשיעור תורה וילמד דף גמרא. אפשר להסתובב בעולם: מטוסים, מסחר, תעשייה, הייטק, אמריקה, אירופה, רוסיה. הכל נברא בשביל התורה, בשביל ישראל. "בראשית": בשביל ישראל שנקראו "ראשית" בראית את העולם כולו.

"אבא, יש לי כדורגל"

זה כמו אחד שהיה לו בן יחיד, ועשה לו חתונה. איזו חתונה, איזה אולם, מה לא היה שם! עולם ומלואו. בשביל החתונה לקח חורשה גדולה ועיצב אותה, הביא בתי חרושת שיעשו לו כיסאות ושולחנות, הביא בתי חרושת של כלים חד פעמיים, אבל מיוחדים, כמו ר. שמאי... לא סתם... והביא כל מיני מטבחים להכין ולהכין. הוא בא לבן שלו: "בוא, הגיע יום החתונה". אמר לו הבן: "אבא, תראה, אני עסוק, יש לי משחק כדורגל". טיפש אחד! כל זה הכנתי בשבילך, ואתה רוצה ללכת לכדורגל? אתה מבין איפה הראש!?

אותו דבר הקב"ה אומר לנו: "תשמע, הכנתי לך את כל העולם בשביל שתלמד תורה. ואתה רוצה ללכת לישון? מה אתה עושה? כל זה בשבילך, חביבי!". את כל העולם הקב"ה הכין בשבילנו, כדי שנעסוק בתורה הקדושה, ואנחנו נלך לאבד את הזמן? אין דבר כזה! מי שיושב ולומד תורה מחזיק את העולם כולו!

הם אומרים שהם מגינים על המדינה: "אנחנו נלחמים בשבילכם"... היה יהודי חסידי בבני ברק, שאחרי החתונה שלו למד כל הזמן תורה, ואחר כך הלך ללמוד מחשבים. המורים שלו גילו שיש לו כישרון שאין כמותו, ומיד גייסו אותו לצבא. הוא שירת כמה שנים, והיה שווה לצבא יותר מ-100,000 חיילים. האמריקאים רצו לשלם עליו כל הון שבעולם. במלחמת שלום הגליל הוא הצליח לשחק את מערכת הנ"מ של הסורים. מה הוא לא עשה! ואף פעם בחיים הוא לא לבש מדים. הוא היה יושב ולומד, ובשעות הפנאי היה בא לחדר ממוזג ולחוץ שם על הכפתורים. אבל הוא היה שווה למדינה פי מאות מחיילים.

הרבה אומרים: "מה אתם מחממים שם את הכסאות? לא הולכים לצבא, לא הולכים לזה". אני רוצה להתייחס לזה בכמה מילים: הצבא האמיתי הוא מי שלומד תורה, הוא מחזיק את העולם כולו, ובלי זה אין עולם!

אותו דבר, עמלי התורה שווים פי 1,000. "עומדות היו רגליו בשערך ירושלים" - אומרים רבותינו, מי גרם לרגליו לעמוד במלחמה? שערי ירושלים, שעוסקים בהם בתורה. עמלי התורה

70 פירושים על מילה אחת

וכמו שאומר הבעל שם טוב: השבת הזו משפיעה על כל השנה. כמו שאדם מעמיד את עצמו בשבת הזאת, כמה שהוא זוכה לשבת הזאת, כך תתנהל השנה כולה. שבת בראשית מטהרת את כל הבריאה, והידיעה הזאת, כשאדם מתבונן בה, היא אבן יסוד של כל עבודת ה'.

איך אדם לא ינצל את הזמן הזה עם הקב"ה, את שבת בראשית הזאת? כמו שאמרנו, בכל מקום ומקום, אפילו מי שלא בא לרשב"י. "בראשית" זה ראשי תיבות אור תורת רשב"י, וגם "בראשית", עם 6 האותיות, בגימטריה "רבי שמעון בר יוחאי".

וזה אור תורת רשב"י, וזה גם ראשי תיבות: "אור תורת רבי יצחק בן שלמה" - האר"י, וגם ראשי תיבות אור תורת רבי שלום בן יצחק - הרש"ש, וגם ראשי תיבות: אור תורת רבי ישראל בעל שם טוב - הבעש"ט.

לרשב"י יש ספר שלם, תיקוני הזוהר, עם 70 פירושים על המילה "בראשית". גם לבבא סאלי יש 70 פירושים על "בראשית". זה משהו לא רגיל. לכן צריך לקחת את הדברים ברצינות, ובשבת הזאת לגמור את כל הזוהר, את כל מה שצריך. ולקחת את הכל ברצינות.

"בראשית ברא אלקים", סופי תיבות "אמת", כמו שאמרנו. א' זה "אנכי ה' אלקיך", מ' זה "מאימתי", שבו מתחילות המשיניות, ו-ת' זה "תנא", שבו מתחילה הגמרא. הכל מתחיל עכשיו.

והעיקר הגדול, אומר הגאון החיד"א: "ראיתי זקן אחד שאמר לי פירוש יפה: 'בראשית ברא' בגימטריה 'שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד'". כי הכל תלוי באמונה בקב"ה, ולדעת שהכל ממנו יתברך. וזה דבר גדול. יש עוד הרבה מה לדבר, אבל ניקח לתשומת ליבנו את השבת הזאת.

קחו עמכם דברים

וכמו שאמרנו, נתחיל מערב ראש חודש. בעז"ה, ביום חמישי, ערב ראש חודש, נתאסף כולנו ביחד כאן בצהריים. שיהיה לנו מספיק זמן, לאט לאט, ושנוכל גם לדבר כמה מילים. אז נעשה את כל התהלים, בעז"ה, עם תשובה שלימה. מי שיכול, ישתתף. ואם לא, יעשה בבית הכנסת שלו: ברמות אצל הרב גלעד, ברוממה, בחברון, במעלה אדומים אצל גדי, בבית ים, בחולון, כל אחד בבית הכנסת שלו, כל אחד איפה שהוא נמצא! כל התהלים ותשובה שלימה.

וביום שבת, מי שיכול לבוא אל רבי שמעון, זו מעלה גדולה. לא

יכול? אין בעיה. איפה שהוא נמצא, יקח את בית הכנסת ויארגן אותם: "רבותי, סיום כל הזוהר!", להשתתף עם רשב"י. אתם יודעים, רבי חיים קנייבסקי אמר פעם לר' אריה שכטר: "רבי אריה, תעסוק בזוהר. אם לא תעסוק בזוהר, כשיבוא המשיח, לא תדע מה לדבר איתו, כי הוא לא מדבר על דברים אחרים". וזה אמת לאמיתה!

עמלי התורה שווים פי 1,000. "עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים" - אומרים רבותינו, מי גרם לרגלינו לעמוד במלחמה? שערי ירושלים, שעוסקים בהם בתורה. עמלי התורה שלומדים כתובות, יבמות, שבת, עירובין, הם שמשפיעים על המלחמה יותר ממיליוני חיילים!

בעל ה"לשם" אומר בשם רבי ישראל מסלנט, שמשנת חמשת אלפים ות' ניתנה רשות לעסוק בחכמת האמת, ונפתחו השמים. החזון איש אומר, שרוב הזוהר הקדוש הוא מדרשים עצומים של קדושה ומוסר, שמזככים את הנשמה של האדם. אדם חייב להיכנס לזה.

ועוד דבר טוב: שאדם יקח מהישיבה סט קטן של 70 החוברות. בכל שבוע הוא שם בכיס חוברת אחת, והיא איתו לכל מקום שהוא הולך. מחכה כאן, הולך לשם, יש לו עניינים, והחוברת איתו. כשיש לו זמן, הוא מוציא אותה וקורא, ובמשך שבוע הוא גומר אותה. זה לא קשה, זה מחולק לכל יום ויום ומסודר לו הכל. איזה יופי! נעשה את זה בעז"ה, וככה תהיה לכולנו שנה מבורכת ומוצלחת.

ובכל השבתות של השנה לא לשכוח, כמו שאמרנו: ללמוד כל פרשה עם רש"י ועם המפרשים, שאדם ידע מה כתוב בפרשה, ולימוד הבן איש חי של כל שנה, עם הליכות עולם. והשבת הזאת היא גם שבת של חכם עובדיה, יום פטירת מורנו ורבנו, מאור העולם, חכם עובדיה. זכותו יגן עלינו ועליכם, ויהיו ישועות גדולות בכל בתי ישראל ונחת גדול.

וה' יתברך יעזור, בבריאות איתנה ובישועה גדולה, נהורא מעליא. שתהיה בעז"ה שנה דשנה, בריאה ושמחה, חורף בריא, הצלחות וישועות, עם הרבה שפע, הרבה ברכה והרבה ישועה. וגם נברך את כל המאזינים דרך הלוויין, ברדיו מורשת וברדיו דרום, והלומדים בעלון, מלכא דעלמא יברך יתכון ויזכה יתכון. שתהיה לכולם ברכה וישועה גדולה, וכן יהי רצון, ונאמר אמן.

המבצע השבועי - בחנות הישיבה (המבצע הינו לקוראי העלון ולשבוע בלבד)

הרב מרדכי שרעבי זיע"א

ספר על תולדות חייו של מור' המלוב' רבי מרדכי שרעבי זיע"א בהוצאת ישיבת "נהר שלום" ישיבתו של הרב זיע"א בליווי תמונות צבעוניות וסיפורי מופת מעדות חיות

ספר האוצר "הפטרות"

ספרו של מו"ר הרב בניהו שמואלי שליט"א על כל הפטרות השנה כולל חגים ושבחות מיוחדות עם פירושו של מו"ר שליט"א והוספות רבות

מאתחילים מבראשית

לרגל תחילת השנה

מבצע ענק על סט ה"אוצר"

עשרה כרכים

מאוצר שיחותיו ומאמריו

של מו"ר הרב בניהו שמואלי שליט"א

על סדר פרשת השבוע

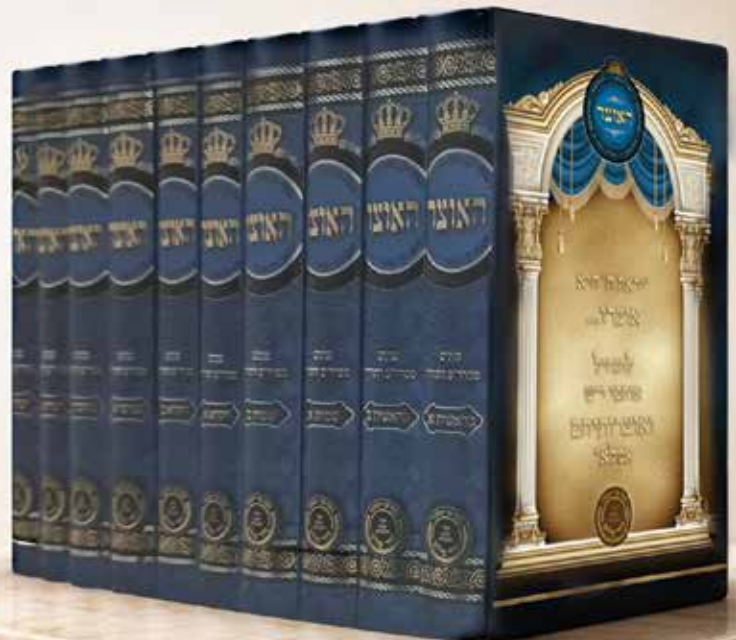
הכולל בתוכו מאמרים ע"פ פרד"ס התורה

בתוספת הזוהר הקדוש על הפרשה

20% הנחה

ניתן להשיג בישיבת נהר שלום בחנות סגולה ובחנויות הנבחרות

הפצה ראשית "סגולה" 02.644.3300

הג הסוכות בישיבת נהר שלום

בראשות מורנו ראש הישיבה רבי בניהו שמואלי שליט"א

הלך מתקדל בתפילות והנענועים בכונות הרש"ש בסוכת הענק בישיבתנו הקדושה

מין ראש הישיבה בשיעור השבועי ביום א' דחודש"ס

בשמחת בית השואבה

מעל 350 ילדים תשב"ר בנענועים

מעל 200 בחורים בשיעור בזמן נענועי המקובלים